

Volitve so zato tako urejene, kakor smo jih opisali, da imajo ubožnejši ljudje vedno večjo moč nego bogatini. Iz lastne izkušnje je poznal pisatelj, kako je na Angleškem vsa vlada v rokah nekaterih bogatašev, in da ljudstvo, dasi je v večini, vendar nima skoro nobenega zastopnika.

Za šole, vzgojo v tehničnih spretnostih, vedo itd. se v Oceani vrlo skrbi. Tudi za starčke in onemogle ljudi je dobro preskrbljeno. Gledé na vero vlada popolna sloboda.

Harrington dokazuje vedno, da ne more biti državljanska sloboda brez slobode vesti in narobe. Zato so padli nanj angličani z vso silo. Ravno to načelo je poudarjal tudi Bacon. Dasi je samo na sebi napačno, vendar moramo v tem oziru pohvaliti oba moža. Imela sta toliko poguma, da sta se ustavila grdemu, nečloveškemu preganjanju katoliških vernikov vsaj nenaravnost s svojimi načeli o slobodni vesti.

Harringtona so mnogo prebirali ob njegovem času in pozneje. Angleški in francoski revolucionarji so se veliko naučili od njega in so radi navajali njegovo Oceano in njegove druge spise.

Oceana je imela mnogo nasprotnikov. Matthew Wreu je spisal zoper njo spis z naslovom: „Consideration upon Oceana“, puritanec Rihard Baxter: „The holy Commonwealth“ itd. Toda tudi prijatelj je ni manjkalo. Ustanovil se je l. 1859. klub, ki si je prizadeval uresničiti njene vodilne misli na Angleškem, seveda brez

uspeha. Vendar pa moramo priznavati, da ima Harrington odlično mesto v zgodovini socializma.

Na Angleškem se je jel v 17. veku posebno čilo razvijati veliki obrt. Ni čuda, da se jih je torej mnogo pečalo s to stvarjo. Vsi pisatelji te vrste so poudarjali pomen velikega obrta in nebrojno nasvetov se je takrat rodilo, kako bi mu še bolj pomagali in ga pouspeševali. Pomenljivo je, da se je tudi več pisateljev spominjalo delavcev. Ko se je razširil veliki obrt, pomnožili so se delavci v ožjem smislu, in ž njimi ubožci. Kaj s temi?

Mnogo nasvetov imamo tudi v tem oziru. Toda splošno lahko rečemo; da so le malostni in dejansko skoro brez vrednosti. Priporočajo se n. pr. delavske naselbine, skrb za delavska stanovanja itd. Brez haska bi bilo, ko bi izpisavali raznovrstne predloge v tem oziru. A duh, ki veje iz njih, je zanimiv. Kaže se namreč skoro brez izjeme pri vseh pisateljih, ki obravnavajo obrtno vprašanje, demokratično mišljenje. S tem so brez dvojbe pripravljali tla najradikalnejšemu demokratizmu, namreč — socializmu.¹⁾

¹⁾ Ker je pisatelja teh „Pomenkov“, gosp. dr. Ivana Kreka, zaupanje naše kranjske dežele — ne da bi bil kaj takega pričakoval začetkom tega leta — poslalo v državni zbor in se mu je s tem naložilo težavno delo v prid domovini, zato smo pretrgali sedaj te pomenke za nedoločen čas. — Uredn.

Raznoterosti.

Zadnji potomec knezov Babonić-Blagajskih. V Ljubljani je umrl 26. svečana t. l. v 67. letu svoje dobe grof Ljudevit Blagaj, grajščak v Boštanju na Dolenjskem, brez potomcev, in tako je ž njim izmrla stara plemenita hrvaška rodovina Blagajska. Prav za prav je ta rodovina zapustila Hrvaško že l. 1547., ko je Štefan Blagaj kupil v Kočevju grajščino. Ta rodovina se je v Kočevju popolnoma pomenčila; spominjalo jo je le še ime njene hrvaške domovine. Znano je, da je pokojni Ljudevit Blagaj poslal slavnemu hrvaškemu zgodovinarju Radoslavu Lopašiću v Zagreb večji del ostankov iz arhiva slavnih svojih hrvaških pradedov Babonić-Blagajev. Pradedi Blagaja so izhajali od roda Babonićev, gospodarjev gradov Ozlja, Steničnjaka, Zrinja in Ostrožca. Ime so dobili od grada Blagaja, katerega je zgradil knez Babo Babonić ob reki Savi l. 1240. Ko so si Turki osvojili Bosno, izselili so se knezi Babonići iz Bosne na svoja posestva na Korani v Lici; a ko so si Turki podjarmili tudi to, šli so na Kranjsko, kamor je šel že Štefan Blagaj l. 1547. Ta je padel v boju s Turki kot poveljnik karlovške vojske l. 1598. Blagaji so imeli dalje časa svoja posestva v Kočevju,

a pozneje so jih zamenjali z Boštanjem (pri Grosuplju), kjer je bil grof Ljudevit položen k večnemu počitku v rodbinsko rakev. Pokojnik je bil dragonski častnik, pozneje se je bavil s svojim posestvom ter bil pravi selski plemenitaž; bil je tudi zastopnik kranjskih veleposestnikov v kranjskem deželnem zboru, a kasneje je odložil ta mandat. *Bos. Pošta.*

Resedico pozna vsak prijatelj cvetic. Zaradi prijetnega duha jo imajo ne le po cvetličnih vrtéh, ampak tudi v cvetličnem loncu krasí marsikatero okno. Le škoda, da kratko traja njen cvet. Ako hočeš, da ti bo cvetla celo leto, ravnaj ž njo tako, da bo steblo odrevenelo. V ta namen presadi kake tri mlade rastline v cvetlični lonec, napolnjen s peščeno, pa vendar mastno prstjo. Ko se ti pozneje pokaže, da raste jedna bujnejše nego ostale, odstrani slabejše, močnejšo pa priveži k paličici. Vsako stransko oko se odščipuje toliko časa, da zraste steblo kakih 15 cm visoko. Zunaj vrha se ji odščipujejo še vedno vsi poganki in listi, cvetnim popkom pa tako dolgo ne pustimo razcvesti se, dokler ni steblo premenilo zelene barve v rjavo, to je, dokler ni odrevenelo.